

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822204098
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3822204098.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, Šumperská 1, Prievidza, dieťa rodičov: matka L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. J. XXX, otec E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. W. nad U., o návrhu navrhovateľa: C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. J. XXX, o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7P/50/2022 - 297 zo dňa 07.03.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 7P/50/2022 - 297 zo dňa 07.03.2023 Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) maloletého C. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa (výrok I.) a uložil mu s tým spojené práva a povinnosti (výrok II.). Každého z rodičov zaviazal platiť na maloletého výživné vo výške 50 eur mesačne na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok III. a IV.). Súčasne s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením prvostupňového súdu č. k. 15P/46/2022 - 34 zo dňa 12.10.2022 (výrok V.). Záverom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VI.).

Prvostupňový súd konštatoval, že sú splnené zákonom stanovené podmienky pre zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, nakoľko rodičia maloletému starostlivosť neposkytujú, nevytvárajú bezpečné a stabilné prostredie, ich rodičovské zručnosti sú nedostatočné a správanie nezodpovedné, neupravili si svoju sociálnu a ekonomickú situáciu, absentujú u nich pracovné návyky, užívajú návykové a psychotropné látky, pričom sa nepodrobili liečbe u odborníkov. Naproti tomu navrhovateľ svojimi osobnými predpokladmi a spôsobom života a tiež života svojej partnerky je zárukou toho, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v najlepšom záujme maloletého, ktorý je v ich starostlivosti spokojný.

Pri určovaní výživného súd prvej inštancie vychádzal z priemerného mesačného hrubého príjmu u matky vo výške 650 eur a u otca vo výške 761 - 800 eur ako potenciálu, ktorý by mohli dosiahnuť u zamestnávateľov v okrese Prievidza.

Nariadené neodkladné opatrenie bolo zrušené v súlade s § 337 ods. 3 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka tvrdiac, že s ohľadom na aktuálnu situáciu považuje za správne a potrebné zverenie maloletého do jej starostlivosti. Poukázala na to, že dňa 30.03.2023 sa vrátila do domácnosti navrhovateľa, v ktorej tento býva so svojou priateľkou aj maloletým, nakoľko si uvedomila, aké je pre dieťa dôležité vyrastať s matkou a akú silnú lásku k nemu cíti. Na starostlivosti a zabezpečovaní jeho základných potrieb sa zúčastňuje v takom rozsahu, v akom je jej to zo strany navrhovateľa a jeho priateľky umožnené, avšak tento rozsah považuje za nedostatočný. Nemala pochybnosti o tom, že sa dokáže o maloletého postarať tak po emocionálnej, ako aj materiálnej stránke, a to samostatne bez akejkoľvek pomoci. Má taktiež zabezpečenú podporu zo strany svojej matky a jej partnera, ktorí maloletého navštevujú od narodenia a majú s ním vytvorené silné citové väzby; spoločne mu zabezpečili aj základnú výbavu. Poprela, že by naďalej užívala návykové látky, abstínuje už niekoľko mesiacov s tým, že je ochotná podrobiť sa akejkoľvek kontrole v tomto smere. Zaviazala sa tiež absolvovať psychoterapiu za účelom predchádzania recidívy. Poukázala na to, že v súčasnosti si aktívne hľadá prácu. Navrhla návrh navrhovateľa zamietnuť a dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti.

3. K podanému odvolaniu sa kolízny opatrovník maloletého vyjadril tak, že počas šetrenia v domácnosti navrhovateľa dňa 10.05.2023 bolo zistené, že starostlivosť mu zabezpečuje partnerka navrhovateľa, ktorý bol v tom čase v práci.

Hoci sa matka maloletého vrátila do domácnosti navrhovateľa, pôvodne prišla do domácnosti navrhovateľa iba prespať. Následne začala prejavovať záujem o syna, avšak absentujú u nej rodičovské zručnosti. Aktuálne nikam nechodí a pravdepodobne ani nepožíva omamné a psychotropné látky. Samotná matka počas šetrenia kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že sa nevrátila do domácnosti svojho otca (navrhovateľa) kvôli synovi, ale z dôvodu, že jej partner (otec maloletého) bol vzatý do väzby. Aktuálne si hľadá prácu, avšak zaevidovať sa ako uchádzačka o zamestnanie môže opakovane až v auguste 2023. Žiadnu psychiatrickú ambulanciu nenavštevuje a nepodrobuje sa ani liečeniu zo závislosti.

Kolízny opatrovník aj vzhľadom na matkou uvedený dôvod návratu nepovažoval jej záujem o riešenie svojej závislosti za úprimný. Odporučil napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. K odvolaniu matky a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka ďalšie vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu navrhovateľa vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákonom o rodine vzťahujúcich sa k náhradnej osobnej starostlivosti o dieťa. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov, keď rozhodol o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, t. j. starého otca maloletého zo strany matky. Matka maloletého v odvolaní neuviedla žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že sú podľa jeho názoru splnené všetky zákonné predpoklady pre zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že matka v konaní nepreukázala splnenie tak osobných/osobnostných ako ani materiálnych predpokladov pre starostlivosť o dieťa v tak útlom veku. Obaja rodičia v priebehu konania boli pasívni, pojednávania sa nezúčastnili. Dieťa u starého otca navštevovali len sporadicky. Nevzdali sa užívania omamných a psychotropných látok ani inak neusporiadali svoje pomery tak, aby mohli vytvoriť zdravé a bezpečné prostredie pre výchovu maloletého. Ako vyplynulo z vyjadrenia kolízneho opatrovníka, aj matkin návrat do domácnosti navrhovateľa bol motivovaný tým, že otec maloletého bol vzatý do väzby, a nie záujmom o maloletého. Pokiaľ matka tvrdí, že by sa dokázala o maloletého postarať bez akejkoľvek pomoci, tieto tvrdenia nepreukázala. Nepracuje, nemá príjem ani zabezpečené samostatné bývanie, je odkázaná na pomoc inej osoby. Aj v prípade, ak by bola pracovne činná, o dieťa by sa musel postarať v jej neprítomnosti niekto iný. Matka taktiež nepreukázala, že sa podrobuje liečbe závislosti u psychiatra, hoc uvedené v

odvolaní deklarovala. Z týchto dôvodov odvolací súd nevyhodnotil jej záujem o dieťa a starostlivosť oň ako úprimný. Naproti tomu navrhovateľ so svojou partnerkou zabezpečuje starostlivosť o dieťa po každej stránke, obaja majú k nemu vytvorené stabilné citové väzby, poskytujú mu zdravé a bezpečné prostredie.

8. Vzhľadom k vyššie uvedenému, vyhodnotiac odvolanie matky ako nedôvodné, aj odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého je v najlepšom záujme dieťaťa jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).